

főkapitány, Bokor Pál polgármester-helyettes, Taschler Endre főjegyző, Gaál Endre dr és Balogh Károly tanácsosok, Pálffy József dr árvaszéki elnök, Kelemen Kálmán árvaszéki helyettes-elnök, Tóth Mihály főmérnök, Simkó Elemér és Salamon Gyula tisztviselők, Boros József dr, Böröcz Pál, Bózsó János, Fajka Lajos dr, Fűrész Nándor, Fournier Károly, Hirhager Ferenc, Hoffer Jenő, Hoffmann Ignác, Jedlicska Béla dr, id. Juranovich Ferenc, Katona József, Kátai István, Kárász József, Kiss Gyula, Klein Adolf, Kopasz Antal, Kormányos Benő dr, Kosóczky Pál, Kovács István, Kovács József dr, Kugler Albert, Lantos Béla, Lövész Antal, Malina Gyula, Mayer Aron, Nagyi János, Nemeckay István, Obláth Lipót, Paral Pál, Perjéssy László, Regdon Sándor, Rosenfeld Nándor, Rózsa Béla, Sári János, Schütz István, Stein Antal, Szabó Gyula, Szabó Ferenc, Szijjártó Albert, Temesváry Lajos dr, Tóth Imre dr, Tóth János, Ujlaki Antal, Ungár Benő, Varga József, Weiner Miksa, Wimmer Fülöp és Winkler József.

Nemmel szavaztak Becsey Károly dr és Pillich Gyula.

Meg kell még jegyeznünk azt, hogy azokat a bizottsági tagokat, akik a tanács javaslatát elfogadták, természetesen semmiféle felelősség nem terheli.

Értesülésünk szerint Becsey Károly dr-t indítványa megtételekor az az intenció vezette, hogy a Gazdasági és Iparbank ne kapjon a várostól betétet. Ezt ki is fejtette a pénzügyi bizottság ülésén, ahol azzal indokolta meg álláspontját, hogy a bank sokkal fiatalabb intézet, semhogy ilyenre joggal reflektálna. A pénzügyi bizottság Becsey álláspontját magáévá is tette, de a tanács a bizottság javaslatát Balogh Károly javaslatára megváltoztatta.

FÖLMONDTÁK A VÁROS BETÉTJÉT.

Amikor a lapok közléséből kiderült, hogy a Gazdasági és Iparbank válsággal küzd, Lázár György dr polgármester ülésre hívta össze a város tanácsát, hogy azon a város betétjéről gondoskodjanak. A május 15-ikén megtartott tanácsülésen a következő határozatot hozták:

Mint tudjuk, hogy a hírlapok közlése szerint a Szegedi Gazdasági és Iparbank Részvénytársaság fizetési szavarokba jutott, a város közönségének és a gyámpénztárnak ezen intézetnél elhelyezett tőkéi lehető biztosítása érdekében a tanács által letétként kezelt bérleti óvadékokból elhelyezett 255.624 korona 53 fillér tőkét a részvénytársaság ügyrendje alapján három hónapra fölmondjuk, a gyámpénztárból elhelyezett 79.900 korona betéti tőkét pedig a külön egyezség alapján 8 napra mondjuk föl. Fölhívjuk Pálffy József dr árvaszéki elnököt, Thuróczy Mihály dr tisztviselőt és Fajka János főszámvevőt, hogy ezen felmondásokat az igazgatóságnak előszóval is hozzák tudomására, továbbá az igazgatóság hozzájárulásával az intézet szavatosságának fönntartása mellett jó váltókkal szerezzen ideiglenes fedezetet a betétek biztosítására. Végül szerezzenek meggyőződést a könyvek megvizsgálásával, hogy az intézet mérlege miként áll és mi okozta a fizetési zavarokat.

Még a tanácsülés napján, május 15-ikén délután Pálffy József dr és Thuróczy Mihály dr elmentek a bank helyiségébe, ahol az összesen 335.524 korona és 53 fillérre rugó betétet fölmondották. A fölmondás megtörténetéről az igazgatóság szabályszerű elismervényt adott, ellenben a betétek biztosítására nem bocsájtottak váltókat a város rendelkezésére.

Értesülésünk szerint a hétfői napon a bank igazgatósága a város tanácsától a fölmondás visszavonását, illetve a határidő kitolását kérte és kijelentette, hogy a város betétjeért az igazgatósági tagok egyénileg vagyoniukkal is felelősséget vállalnak. A tanács még nem foglalkozott érdemben a kéréssel, de

egy-egy tanácsstagok kijelentései szerint annak teljesítéséről szó sem lehet.

PLETYKÁK A BANKOKRÓL.

A Gazdasági- és Iparbank válsága óta Szegeden a legképtelenebb híreket kolportálják a legerősebb fundamentumú intézetekről is. Ezek a hírek ellenőrizhetetlen helyekről származnak és nagyon sokan akadnak, akik azokat a kávéházakban, vendéglőkben, korzón, gőzfürdőben, sőt még a torony alatt fontoskodva terjesztik. Olyan intézetekről pletykálnak, amelyekről minden ember tudja, hogy a legszilárdabb alapokon áll és huszonnégy óra alatt ki tudná fizetni minden betétjét, ha arra kerülne a sor.

Ezek a híresztelések csak egyre jók: hogy megnyerjék a közönségnek a bankba vetett bizalmát és előidézzék azt, hogy egy-egy pénzügyi intézetben nagyobb mértékben vegyék föl a betéteket. Ilyen manőver senkinek sem állhat az érdekében, mert bármelyik intézet ilyen esetben kénytelen lenne tüzzl-vassal behajtani a követelését, ami persze a szegedi piacnak nem lenne hasznára. Épen ezért nincs semmi értelme az ilyen híreszteléseknek, amelyeknek elejét kell venni annál is inkább, mert a Gazdasági és Iparbankon kívül egyetlen szegedi pénzügyi intézetben sincsenek bajok, mindegyik pénzügyi intézet eleget tud tenni kötelezettségének és egyik sem szolgáltat rá az alapléki pletykára.

SZÍNHÁZ, MŰVÉSZET

Színházi műsor.

Kedden *A leányvásár*, operett. (2^a)
Szerdán *A szegény Jonathán*, operett. (3^a)
Csütörtökön *A szegény Jonathán*, operett. (1^a)

A szinpad lelke.

(Saját tudósítónktól.) Kayssler Frigyes, a híres és népszerű berlini színész, nagyon értékes cikket írt Oesterheld új színházi naplójába.

— Dualista vagyok, talán még több; hiszek a léleknek sokféle összetettségében, amely ép olyan magától értetődő, mint a test sejtjei. Ha a lélek a művészetet közvetíti a test által, csak azért és úgy teszi, hogy újra lélekkel váljon: emlékké, belső eseményné, művészi benyomássá a nézőnek, olvasónak, hallgatónak a lelkében. Hogy rövidebb, vagy hosszabb ideig tovább éljen, elszunyadjon, új életre keljen és gyümölcsözzön.

Alapjában véve a színház, mint művészi forma, milyen esetlen és formátlan! Mily nyers, barbár. Mily nehéz ebben a vad, kavargó kaoszban a pillanatnyi határból, a por, festék és veríték-adta napi dicsőségből ráeszmélni az ősi, misztikus áldozatokra emlékeztető lelki önleplezésekre.

A kaoszban, amely ezzel az egy szóval, hogy színház, oly könnyen siklik a mulatni-vágyó tömeg ajakára, mily ritkán gondol egy is ilyenkor — a lélekre. És mégis egyedül a lélek az, amely itt játszik. Lélek alatt nem azt értem, amit a vallás minden emberbe belediktál, hanem értem azt, amit a legmélyebb értelemben léleknek lehetne nevezni és ami az emberben magasabb fokig fejlődött. Nevezik: erkölcsi erőnek, személyiségnek intelligenciának, röviden: mindannak, ami a külvilággal való érintkezésben jó és gyümölcsöt hozó értékeket ad.

A nagy személyiségnek ereje az a jó, igazába termékeny valami, minden körülmények között az a nyereség, amelyet a színházból magunkkal hazahozunk. Ép úgy lehet Macbeth, vagy III. Richárd sötét alakja, mint Werle, vagy Rosmer emberszeretete; ép úgy

ránk világíthat Gertchen, vagy a heilbroni Kata személyéből, mint lady Macbeth, vagy Rebeka West alakjáról. Csak léleknek kell lennie mindenütt, amely ezt az alakítást nekünk adja.

Mindig azon mulik minden, hogy egy szinpad alak érzésskálája teljességben meg legyen. Ez fontosabb, mint az a sok és sokféle realitás, mely a szerepre aggatódik. A legbrutálisabb alakítás még nem lesz a legjobb Macbeth, vagy Richárd, hanem az lesz a legjobb, amelynek végtelen lelki feszítőereje van. Romeo szerepének súlypontja nem a erkélyjelenet fülledtségében van, hanem a szerelmi érzésnek abban a hatalmában, amely minden vonatkozásában a halált hordja. Csak abban a Gretchenben hiszek, amely asszony lelkében a csendes gyermeki békét hordja és akinek börtönjelenetében az örületnek tépő égető szikráját magunkban érezzük.

Ez az a művész lélek, amely hozzánk a szinpadról beszél, az egyetlen, aminek kedvéért a színháznak nagy jövőt szabad kívánnunk. Lesz még a szinpadnak valami magasabb formája, más módja, amelyen ez a művészet, ez a művészi szellem lesz csak az igazi érték.

A fogak ápolására

legjobb a
Gerle-féle

"Oxygen" Fogviz
ára 70 fillér
Kapható Szeged,
Klauzál-
térén, a
KIGYÓ gyógy-
tárban.

A makói aszfalt.

— Főügyész és főmérnök harca. —

(Saját tudósítónktól.) Érdekes sajtópör tárgyalt hétfőn a szegedi törvényszék esküdtségszobájában. Bán Zsigmond dr, Makó város főügyésze rágalmozással és becsületsértéssel vádolta Kolosy Jenő makói városi főmérnököt, Nemes László lapkiadót, Kökényessy Géza ármentesítő társulati irodaigazgatót és Kardos Nándor dr ügyvédjelöltet.

A sajtópörnek ez az előzménye:

Makó város 1909-ben pályázatot hirdetett az utcák aszfaltozására. A munkára két ajánlat érkezett. A Magyar Aszfalt Részvénytársaságé és a Fiumei Aszfalt Részvénytársaságé.

Korteskedés, rábeszélés indult meg a város atyái körében, mindkét vállalat érdekében. De mint ez már ilyen alkalommal szokás. Bán Zsigmond dr városi főügyész a fiumei vállalat érdekében tevékenykedett. A budapesti társaság barátai nem jó szemmel mézték a főügyész beavatkozását. A Makói Hírlap amely a Magyar Aszfalt Részvénytársaság ajánlatát támogatta, cikkeiben kellemetlenkedett a főügyésznek. A Makói Hírlap meginterjuvulta Kolosy Jenő városi főmérnököt és Kökényessy Géza ármentesítő társulati irodaigazgatót, aki törvényhatósági bizottsági tag és a városi párt elnöke. A főmérnök nem valami hízolgőn nyilatkozott a főügyész állásfoglalásáról, sőt a sorok között holmi inkorrekttség vádját is lappangott. Kökényessy ugyanilyen hangon tárgyalta Bán Zsigmond dr agitálását.

Nemes László, az ujság kiadója és Kardos Nándor dr munkatársa bekeretezték az interjúkat, szintén nem valami hízolgőn a főügyészre. A cikknek ez volt a címe:

— Bűlik az aszfalt!

A főügyész tevékenységét egyébként ilyen képen méltatták:

„Műszaki berkekben fullajtárogdik“.

A megvádolt városi főügyész sajtópört